

Sygnatura akt I C 384/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie, Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Potyraj

Protokolant: Kamila Grzybek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2022 roku w S.

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki J. S. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygnatura akt I C 384/22

UZASADNIENIE

Powódka J. S. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 7121,28 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 09 listopada 2016 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku niedochowania należytej staranności przez adwokata K. J. oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka po kolizji wykonała usługę najmu pojazdu zastępczego, której rozliczenie nastąpiło w oparciu o umowę cesji wierzytelności. Szkada została zgłoszona ubezpieczycielowi sprawcy kolizji, który wypłacił wyłącznie część odszkodowania. Pozostała część tj. 7121,28 zł miała być dochodzona przez adwokata K. J. na zlecenie powódki, na drodze postępowania sądowego. W wyniku zaniechania ubezpieczonego roszczenie uległo przedawnieniu, bowiem ubezpieczony nie przeprowadził żadnych czynności w sprawie i przetrzymywał akta do upływu terminu przedawnienia roszczenia. Jako podstawę prawną roszczenia wskazano art. 471 k.c. w zw. z art. 472 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.

(pozew – k. 4-5v)

Nakazem zapłaty z dnia 30 sierpnia 2022 roku Starszy Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty – k. 29)

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożyło pozwane (...) Spółka Akcyjna w S., zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa, w tym żądania podwójnej stawki minimalnej kosztów zastępstwa procesowego wobec braku

szczególne uzasadnienia tych kosztów charakterem sprawy. Pozwany wniósł również o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się roszczenia do dnia zapłaty.

Strona pozwana przyznała, że wina ubezpieczonego za niedochowanie należytej staranności w prowadzeniu czynności zawodu adwokata nie jest sporna, zaś sporne jest powstanie szkody w majątku powódki. Powódka nie wykazała bowiem, że roszczenie, które miało być dochodzone na drodze sądowej przez ubezpieczonego, zasługiwało na uwzględnienie *prima facie*. W ocenie pozwanego, ubezpieczyciel sprawcy szkody pokrył już zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego w toku postępowania likwidacyjnego. Pozwany zarzucił również, że powódka nie wykazała, że przysługiwało jej prawo odstąpienia od umowy cesji wierzytelności i dochodzenia należności od kontrahenta umowy najmu. Pozwany zgłosił również zarzut niedopełnienia przez poszkodowanego obowiązku zapobiegania zwiększeniu rozmiarów szkody. Pozwany zakwestionował również żądanie odsetek za opóźnienie od dnia 09 listopada 2016 roku, choćby z tego względu, że przedmiotowa szkoda z OC adwokata została zgłoszona pozwanemu pismem z dnia 11 kwietnia 2022 roku.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 31-37)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 maja 2018 roku J. S. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...)C. jako Zleceniodawca (obok trzech innych podmiotów) zawarła z adwokatem K. J. jako Zleceniobiorcą „Umowę obsługi prawnej zbiorczej wspólnej dla 4 podmiotów należących do Zleceniodawcy J. S.”. Przedmiotem umowy było ustalenie zasad ramowych współpracy stron w sprawach dotyczących odzyskiwania od towarzystw ubezpieczeniowych należności z tytułu likwidacji szkód rzeczowych, w tym najem, i szkód osobowych.

Zgodnie z § 2 ust. 3 tej umowy: „Zleceniodawca przekazuje w formie pisemnej mailem (...) lub pocztą informację o konieczności podjęcia działań prawnych, nie później niż w terminie 5 dni roboczych przed dniem, w którym upływa termin, w którym konieczne jest podjęcie działania prawnego. Zleceniodawca zobowiązany jest dołączyć wszystkie posiadane przez siebie dokumenty oraz informacje dotyczące zleconego zdania oraz ewentualnie uzupełnić te dokumenty oraz informacje na żądanie Zleceniobiorcy w wyznaczonym przez niego terminie”.

(okoliczność niesporna, dane i zacytowana treść umowy powołane w decyzji pozwanego z dnia 09 czerwca 2022 roku – k. 6-7)

W okresie współpracy z powódką adwokat K. J. był objęty ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej adwokatów w (...) Spółce Akcyjnej w S..

(okoliczność bezsporna)

K. J. wypowiedział umowę o świadczeniu obsługi prawnej dla podmiotów związanych z powódką i po odebraniu wypowiedzenia przez powódkę zwrócił akta spraw przekazanych mu do obsługi. W piśmie przewodnim z dnia 29 czerwca 2020 roku K. J. przedstawił tabelarycznie listę zwracanych sprawy. W tej tabeli pod pozycją 133 oznaczono sprawę: (...).

(dowód: k. 14-14v – kopia protokołu zwrotu akt związanych z wypowiedzeniem umowy)

Na skutek zdarzenia z dnia 2 września 2016 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...), użytkowanego przez M. M. (1). Po zdarzeniu M. M. (1) zlecił holowanie z miejsca kolizji na autostradzie (...) na parking przy ul. (...) we W.. Usługa holowania została wykonana przez (...). (...) wystawił za tę usługę fakturę na rzecz powódki na kwotę 1543,16 zł. M. M. (1) potrzebował pojazdu zastępczego do czasu naprawy uszkodzonego pojazdu do prowadzenia działalności gospodarczej – z zakresu nadzoru architektonicznego nad budowlami. W związku z tym M. M. (1) zawarł z powódką w dniu 2 września 2016 roku umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) ze stawką dobową 220 zł netto. M. M. (1) korzystał z pojazdu zastępczego przez okres 26 dni. Powódka wystawiła z tego tytułu

M. M. (1) fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 8919,47 zł brutto, w tym 1543,16 zł z tytułu refaktury kosztów holowania pojazdu.

(dowód: k. 17v – kopia zlecenia holowania pojazdu, k. 18 – kopia protokołu odbioru pojazdu, k. 18v – kopia oświadczenia M. M., k. 19v - kopia faktury za holowanie, k. 19 – kopia umowy najmu pojazdu zastępczego; k. 20 – kopia faktury (...))

W dniu 27 września 2016 roku M. M. (1) jako cedent zawarł z J. S. jako cesjonariuszem umowę cesji wierzytelności, obejmującej prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu (w P..com z siedzibą we W. ul. (...). Armii Krajowej 4a/3) auta zastępczego w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 02.09.2016 r. nr szkody (...), likwidowaną przez (...) SA/ (...) ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawy ww. szkody.

(dowód: k. 17 - kopia umowy cesji wierzytelności)

Decyzją z dnia 09 listopada 2016 roku (...) S.A. przyznał M. M. (1) odszkodowanie w wysokości 358,81 zł netto z 50% VAT za holowanie pojazdu, 107,04 zł netto z 50% VAT za transport osób oraz 498,41 zł netto z 50% VAT za wynajem pojazdu zastępczego, wskazując, że w pozostałym zakresie żądanie odszkodowania przekraczało limit odpowiedzialności ustalony w OWU dla danej usługi assistance. W treści decyzji wskazano, że podstawą przyznania odszkodowania jest ubezpieczenie majątkowe (...).

(dowód: k. 20v – kopia decyzji z dnia 09.11.2016 r.)

Pismem z dnia 11 kwietnia 2022 roku pełnomocnik powódki zawiadomił pozwanego o szkodzie z ubezpieczenia OC adwokata K. J. i wezwał ubezpieczyciela m.in. do zapłaty odszkodowania w wysokości 7121,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 09 listopada 2016 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania pełnomocnik powódki wskazał, że powódka nabyła wierzytelności z tytułu najmu pojazdów zastępczych z OC sprawców, w tym wierzytelność od M. M. i przekazała w dniu 06 marca 2019 roku dokumentację dotyczącą tej wierzytelności do obsługi (...). Powódka żądała odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez ubezpieczonego K. J. na skutek niewniesienia przez niego pozwu w w/w sprawie i przetrzymania akt sprawy do dnia 1 lipca 2020 roku, tj. po upływie terminu przedawnienia roszczenia.

(dowód: k. 11-12 - zgłoszenie szkody wraz z wezwaniem do zapłaty)

Decyzją z dnia 09 czerwca 2022 roku w sprawie szkody o nr (...) z dnia 01 sierpnia 2018 roku pozwany - (...) S.A. w S. - odmówił wypłaty odszkodowania. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że powódka w toku postępowania likwidacyjnego nie przedstawiła dokumentacji pozwalającej na poczynienie ustaleń co do okoliczności faktycznych wypadku ubezpieczeniowego, będącego podstawą ustalenia odpowiedzialności Ubezpieczonego oraz wysokości ewentualnego odszkodowania. Ubezpieczyciel zarzucił również niewykazanie zakresu obowiązków umownych ubezpieczonego oraz nienależytego wykonania tych obowiązków przez Ubezpieczonego.

(dowód: k. 39-43 – decyzja)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów przedstawionych przez strony. Autentyczność dokumentów nie była przez strony kwestionowana. Strona pozwana nie żądała również przedłożenia oryginałów dokumentów, które strona powodowa przedstawiła jedynie w kopiach. Nie kwestionując autentyczności dokumentów przedstawionych przez strony, Sąd nie podzielał oceny przydatności tych dowodów dla potwierdzenia faktów istotnych dla stron. Sąd nie miał podstaw, by na podstawie protokołu przekazania spraw do obsługi (k. 13-13v) ustalić istotne okoliczności sprawy, bowiem protokół ten nie odnosi się do sprawy objętej pozwem, tj. sprawy poszkodowanego M. M.. W zestawieniu tabelarycznym spraw, których przekazanie miało być potwierdzone protokołem, brak jest nazwiska M. M. (3) w kolumnie (...), a w kolumnie (...) brak jest kwoty 7121,28 zł. Dlatego dowód ten jest nieprzydatny dla ustalenia daty przekazania ubezpieczonemu dokumentów związanych z najmem pojazdu zastępczego przez M. M.. Treść protokołu nie pozwala również na

ustalenie, jakiego rodzaju dokumenty były przekazywane ubezpieczonemu w ramach poszczególnych wymienionych spraw. Protokół nie pozwala na ustalenie, czy był to komplet dokumentów wystarczających do przygotowania pozwów w przekazanych sprawach. Dlatego Sąd nie uwzględnił tego protokołu z k. 13-13v w swoich ustaleniach faktycznych.

Sąd nie uwzględnił kopii polisy z k. 53, stanowiącej załącznik do pisma pełnomocnika powódki z dnia 24.10.2022 r. Ten dowód został przedstawiony do wykazania legitymacji czynnej (...) tj. podmiotu wskazanego w przekazanej umowie cesji wierzytelności. Sąd zważył, że kopia dokumentu została przedstawiona wyłącznie w języku czeskim i jego treść nie jest w związku z tym jasna. Przede wszystkim jednak dokumenty przedłożone przez powódkę w toku procesu w ogóle nie wskazują danych sprawcy, ponoszącego odpowiedzialność za uszkodzenie pojazdu użytkowanego przez M. M. w czasie kolizji z dnia 2 września 2016 roku. Polisa jakiegos podmiotu nie jest przydatna dla ustalenia istotnych okoliczności niniejszej sprawy, skoro brak jest danych potwierdzających odpowiedzialność tego podmiotu za szkodę.

Sąd pominął na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. Sąd pominął wniosek pełnomocnika powódki o zobowiązanie ubezpieczyciela (...) S.A. do przedłożenia potwierdzenia przelewu kwoty odszkodowania za szkodę całkowitą w pojeździe jako spóźniony i zmierzający do przedłużenia postępowania. Sąd zważył, że wniosek ten został złożony dopiero na rozprawie w dniu 17 listopada 2022 roku (k. 68) po uprzedniej wymianie pism przygotowawczych przez strony. Na tej rozprawie pełnomocnik powódki oświadczyła, że otrzymała akta szkodowe z (...) i rozważała, czy ma je przedstawić Sądowi i może to zrobić w ciągu 3 dni, jednocześnie wnosząc o zobowiązanie (...) do przedstawienia potwierdzenia przelewu odszkodowania za szkodę całkowitą. Sąd zważył, że pełnomocnik powódki na etapie wnoszenia pozwu winien zgromadzić dowody na potwierdzenie faktów stanowiących podstawę żądania. Informacja, że pełnomocnik powódki dysponuje jakimiś dowodami nie jest wnioskiem dowodowym i nie wiadomo, w jakim celu jest w ogóle składane. Wniosek o zobowiązanie (...) do uzupełnienia dokumentów, które posiada pełnomocnik powódki i rozważa ich przedstawienie Sądowi, jest całkowicie niezasadny i zmierza wyłącznie do przedłużenia postępowania.

Sąd nie przyjął za podstawę ustaleń faktycznych wiadomości email załączonych do pisma pełnomocnika powódki z dnia 21 listopada 2022 roku. Wiadomość email wysłana do pełnomocnika powódki z adresu mcwik@pzu.pl potwierdzała, że wypłaty w sprawie (...) były realizowane w dniach 03.10.2016 r., 17.11.2016 r., 19.12.2016 r. Ten nr szkody jest powołany w umowie cesji zawartej między M. M. a powódką, natomiast nie ma żadnych innych dowodów potwierdzających, czego dotyczy sprawa (...) i jaki był jej ewentualny przebieg. W tej sytuacji ustalenie tylko tego, że taka sprawa była prowadzona przez (...) S.A. i w jakich datach w tej sprawie wykonano płatności nie przyczyniłoby się do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd postanowił na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. oddalić wniosek pełnomocnika powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny szkód komunikacyjnych wnioskowany w piśmie pełnomocnika powódki z dnia 24 października 2022 roku (k. 51) jako dotyczący okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wysokość stawek dobowych za najem pojazdu zastępczego i za holowanie pojazdu byłaby istotna po uprzednim wykazaniu podstaw odpowiedzialności Ubezpieczonego za szkodę i wykazaniu zasadności najmu pojazdu zastępczego przez M. M..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. M. (1), które były wyczerpujące, szczerze i szczegółowe. Potwierdzały one fakt zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego z powódką, okres najmu, potrzebę korzystania z pojazdu zastępczego, odholowania uszkodzonego pojazdu po zdarzeniu i transportu pasażerów pojazdu uszkodzonego po zdarzeniu, które były wykazane także dokumentami w postaci umowy najmu, faktury za najem i holowanie, oświadczeń świadka z września 2016 r.

W świetle tak ocenionego materiału dowodowego powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. W myśl art. 822 § 2 k.c., jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1,

będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Stosownie do treści art. 822 § 4 k.c., uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Bezsporny był fakt, że pozwany był ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej K. J. z tytułu wykonywania przez niego czynności adwokata. Pozwany ponosił zatem co do zasady odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego K. J. za nienależyte wykonanie obowiązków wynikających z umowy o obsługę prawną powódki J. S..

Podstawą ewentualnej odpowiedzialności ubezpieczonego jest art. 471 § 1 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Przesłankami odpowiedzialności z tego przepisu jest niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, szkoda, związek przyczynowy pomiędzy niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. Ciężar dowodu tych przesłanek spoczywał na powódce zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu określoną w art. 6 k.c. W ocenie Sądu strona powodowa nie sprostowała obowiązkowi dowodowemu w tym zakresie.

Strona powodowa zarzucała, że ubezpieczony K. J. nie dopełnił obowiązku umownego wobec powódki i nie wniósł pozwu w sprawie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez M. M. i kosztów holowania użytkowanego przez niego pojazdu, a dokumenty sprawy zwrócił po upływie terminu przedawnienia roszczenia.

Sąd zważył, że w sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana zawarła stwierdzenie, iż wina ubezpieczonego za niedochowanie należytej staranności w prowadzeniu czynności zawodu adwokata nie jest sporna, zaś sporne jest powstanie szkody w majątku powódki. Zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakt przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Jak wskazuje się w doktrynie przyznanie faktów jest oświadczeniem wiedzy strony o tym, że twierdzenie faktyczne przeciwnika jest prawdziwe (T. Szancilo (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Art. 1-505³⁹. Tom I, Warszawa 2019, wyd. 1, uwagi do art. 229 k.p.c.). Inaczej niż oświadczenie woli o uznaniu powództwa, oświadczenie wiedzy o przyznaniu faktów nie wiąże Sądu, który może ustalić inny stan faktyczny stanowiący podstawę rozstrzygnięcia (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 października 2011 roku w sprawie I UK 125/11 oraz w wyroku z dnia 18 października 2013 roku w sprawie II CNP 28/12).

Sąd zważył, że w niniejszej sprawie przyznanie przez pozwanego faktu nienależytego wykonania obowiązków umownych przez adwokata K. J. w sprawie wniesienia pozwu dot. zwrotu kosztów najmu i holowania pojazdu po szkodzie z dnia 2 września 2016 roku i winy ubezpieczonego budziło wątpliwości. Stało ono wprost w sprzeczności ze stanowiskiem pozwanego na etapie przedprocesowym – pozwany odmówił wypłaty odszkodowania w postępowaniu likwidacyjnym, nie znajdując podstaw do ustalenia zakresu obowiązków umownych ubezpieczonego, faktu niewykonania przez niego obowiązków umownych i poniesienia szkody przez powódkę. Powódka miała świadomość takiego stanowiska strony pozwanej oraz zgłoszonych przez nią zarzutów na etapie przedprocesowym. Jednak wytaczając powództwo w niniejszej sprawie, nie przedstawiła materiału dowodowego potwierdzającego wyraźnie zakres obowiązku umownego K. J., fakt niewykonania przez niego obowiązku umownego, niedochowanie przez niego należytej staranności. W tej sytuacji, braku jakichkolwiek śladów w materiale dowodowym przedłożonym przez powódkę nienależytego wykonania obowiązków umownych przez K. J., samo niewyjaśnione, beztraskie przyznanie tego faktu przez stronę pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty budziło wątpliwości Sądu. Dlatego zdaniem Sądu podstawy faktyczne żądania wymagały wykazania w toku procesu, na co zwrócono pełnomocnikowi powódki na rozprawie w dniu 17 listopada 2022 roku (nagranie k. 70, 00:16:55-00:20:13).

Z ustaleń Sądu w niniejszej sprawie wynika, że K. J. i powódkę łączyła umowa o świadczenie obsługi prawnej oraz że dokumenty dot. najmu pojazdu zastępczego przez M. M. oraz holowania użytkowanego przez niego pojazdu w

stanie uszkodzonym do warsztatu zostały przekazane ubezpieczonemu (choć nie wiadomo kiedy, ponieważ nie wynika to z protokołu przekazania akt spraw ubezpieczonemu). Zostały one bowiem zwrócone przez ubezpieczonego po wypowiedzeniu umowy o obsługę prawną za pismem z dnia 29 czerwca 2020 roku. Skoro zostały zwrócone, to musiały być wcześniej przekazane, jednak nie wiadomo kiedy, a w szczególności, czy zostały przekazane w terminie umożliwiającym wniesienie pozwu w tej sprawie przed upływem terminu przedawnienia roszczenia.

Sąd zważył dalej, że strona powodowa nie wykazała, jakiego rodzaju dokumentację przekazała ubezpieczonemu, w szczególności czy obejmowała ona wszystkie potrzebne dokumenty uzasadniające sporządzenie i wniesienie pozwu w sprawie. Do pozwu w niniejszej sprawie dołączono kopie dokumentów potwierdzających wykonanie usługi najmu pojazdu zastępczego i holowania na rzecz M. M. (1). Natomiast nie dołączono żadnych dowodów potwierdzających okoliczności powstania szkody komunikacyjnej, osobę odpowiedzialną za powstanie szkody i podstawę odpowiedzialności (...) S.A. jako ubezpieczyciela OC sprawcy szkody. Jedyne dokumenty jakie dołączono dot. (...) S.A. to decyzja o przyznaniu odszkodowania w związku z tą szkodą, ale w ramach ubezpieczenia majątkowego (...). Podstawy odpowiedzialności (...) S.A. za szkodę w pojeździe użytkowanym przez M. M. (1) nie zostały wykazane. Zasadność okresu najmu pojazdu zastępczego nie została wykazana ani wyjaśniona w żaden sposób. Nie przedstawiono przebiegu postępowania likwidacyjnego. Jeśli ubezpieczonemu przedstawiono do przygotowania pozwu w sprawie o zapłatę przeciwko (...) S.A. jedynie takie dokumenty, jakie powódka dołączyła do pozwu w niniejszej sprawie, to w ocenie Sądu, nie były one wystarczające do prawidłowego przygotowania i sformułowania pozwu. W tej sytuacji, jeżeli nie wiadomo, jakie dokumenty zostały przekazane ubezpieczonemu w danej sprawie do analizy oraz kiedy zostały one przekazane, nie można mu przypisać nienależytego wykonania umowy o obsługę prawną. Ubezpieczony nie był bowiem zobowiązany do automatycznego generowania pozwów w przekazanych sprawach, ale do obsługi prawnej powódki w sprawach sądowych, tj. analizowania dokumentacji, uzgadniania taktyki procesowej z powódką, formułowania pism procesowych zgodnie z wiedzą specjalistyczną ubezpieczonego jako adwokata lub odstąpienia od ich sporządzenia w braku odpowiednich podstaw dowodowych lub prawnych.

Sąd zważył, że strona powodowa dochodziła roszczeń z tytułu nienależytego wykonania umowy o obsługę prawną przez Ubezpieczonego K. J., jednak nie wykazała dokładnego zakresu obowiązków umownych ubezpieczonego. Do pozwu ani późniejszych pism procesowych nie dołączono umowy łączącej powódkę z K. J.. Sąd na podstawie treści decyzji pozwanego o odmowie wypłaty odszkodowania ustalił, że treść umowy powódki z K. J. w § 2 ust. 3 zawierała zobowiązanie powódki do przekazania w formie pisemnej mailem lub pocztą informacji o konieczności podjęcia działań prawnych, nie później niż w terminie 5 dni roboczych przed dniem, w którym upływa termin, w którym konieczne jest podjęcie działania prawnego. Powódka zobowiązała się również dołączyć wszystkie posiadane przez siebie dokumenty oraz informacje dotyczące zleconego zdania oraz ewentualnie uzupełnić te dokumenty oraz informacje na żądanie ubezpieczonego w wyznaczonym przez niego terminie. Z tych postanowień umownych nie wynika żaden konkretny termin, w którym ubezpieczony miał podjąć czynności w powierzonych mu sprawach. A z treści postanowienia zawartego w § 2 ust. 3 umowy wynika, że nadzór nad terminowością i pilnością podjęcia czynności w poszczególnych sprawach spoczywał na powódce jako Zleceniodawcy.

Sąd wziął również pod uwagę, że do akt niniejszej sprawy dołączono dokumenty dotyczące pierwotnej szkody z dnia 02.09.2016 roku w postaci umowy najmu pojazdu zastępczego, oświadczeń najemcy, cesji wierzytelności, faktury za najem pojazdu zastępczego i holowanie pojazdu uszkodzonego. W ocenie Sądu powyższe dokumenty nie dały podstaw do ustalenia, że najem pojazdu zastępczego przez M. M. przez okres 26 dni był uzasadniony. Jak wskazano wyżej strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających okoliczności zdarzenia wywołującego szkodę i przebieg postępowania likwidacyjnego. Wykazano jedynie fakt korzystania z pojazdu zastępczego przez 26 dni i to że pojazd zastępczy był M. M. potrzebny do pracy architekta, nadzorującego budowę w różnych oddalonych od siebie miejscach. Ale dlaczego okres 26 dni najmu miał być konieczny i uzasadniony okolicznościami sprawy, powódka nie wyjaśniała i nie wykazywała.

W ocenie Sądu w świetle tych okoliczności, jeśli ubezpieczonemu K. J. przedstawiono jedynie takie dokumenty dotyczące szkody jak Sądowi w niniejszej sprawie, to ubezpieczony mógł mieć wątpliwości co do tego, czy uzasadniają one w sposób dostateczny żądanie powódki i wystarczają do sporządzenia pozwu w sprawie. Nadto, zdaniem Sądu, nie

ma podstaw do przyjęcia, że gdyby na podstawie takich dowodów adwokat K. J. sformułował przed upływem terminu przedawnienia roszczenia pozew o zapłatę kwoty 7121,28 zł przeciwko (...) S.A. z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i holowania, to powództwo to byłoby uwzględnione. Tak zgromadzony materiał dowodowy załączony do pozwu nie uzasadniałby twierdzenia, że niezbędny i konieczny okres do naprawy pojazdu uszkodzonego wskutek zdarzenia z dnia 02 września 2016 roku wynosił 26 dni. Zatem nie wykazano również, że na skutek niesporządzenia pozwu przez K. J. w sprawie roszczeń związanych ze szkodą z dnia 2.09.2016 r. powódka poniosła szkodę majątkową.

Nie zasługiwało na uwzględnienie twierdzenie strony powodowej, że w niniejszej sprawie ciężar dowodu obciążał zakład ubezpieczeń na podstawie dyspozycji art. 17 ustawy z dnia 22 marca 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, z późn.zm.). Zgodnie z tym przepisem, jeżeli osoba objęta ubezpieczeniem obowiązkowym odpowiedzialności cywilnej lub osoba występująca z roszczeniem, z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa, nie dopełniły obowiązków wymienionych w art. 16, a miało to wpływ na ustalenie istnienia lub zakresu ich odpowiedzialności cywilnej bądź też na zwiększenie rozmiarów szkody, zakład ubezpieczeń może dochodzić od tych osób zwrotu części wypłaconego uprawnionemu odszkodowania lub ograniczyć wypłacane tym osobom odszkodowanie. Ciężar udowodnienia faktów, uzasadniających zwrot zakładowi ubezpieczeń części odszkodowania lub ograniczenia odszkodowania, spoczywa na zakładzie ubezpieczeń. W niniejszej sprawie zakład ubezpieczeń nie dochodzi zwrotu wypłaconych świadczeń od ubezpieczonego ani nie dokonał ograniczenia wypłaty odszkodowania wobec osoby występującej z roszczeniem z powodu niedopełnienia przez ubezpieczonego lub osobę występującą z roszczeniem obowiązków określonych w art. 16 w/w ustawy. Zatem nie ma podstaw do stosowania dyspozycji art. 17 w/w ustawy w niniejszej sprawie. Ciężar dowodu okoliczności uzasadniających żądanie pozwu obciążał więc powódkę zgodnie z ogólną zasadą określoną w art. 6 k.c.

Z tych względów na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 1¹ k.p.c. Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu koszty te powinna ponieść powódka jako strona przegrywająca proces. Powódka poniosła koszty opłaty od pozwu i koszty swego zastępstwa procesowego. Winna jednak zwrócić również koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w wysokości 1800 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Dlatego Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. O odsetkach w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od zasądzonych na rzecz pozwanego kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c. za okres od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.